

РЕШЕНИЕ

№ 7289

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11400** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/

Образувано е по жалба от „Прагматика консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.4, представлявано от управителя К. В. К. срещу Решение № ПИ-334/07.10.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалба вх.№ Ж-22-1196/25.09.2025 г. от „Прагматика консулт“ ЕООД срещу Разпореждане с изх.№ С250022-125-0294515/29.08.2025 г , издадено от публичен изпълнител А. Д. в ТД на НАП С. е оставена без уважение, като неоснователна.

В жалбата се твърди, че решението на директора на ТД на НАП С. град и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, постановени в противоречие с материалния закон и неговата цел, тъй като постъпилите суми от жалбоподателя за погасяване на публичните му задължения по изпълнителното дело са разпределени за погасяване на задължения за лихви, за които задължения е направено от дружеството надлежно възражение за погасяването им по давност към момента на издаване на процесното разпореждане за разпределение. Възражението за погасяване по давност е оставено без уважение с Разпореждане с изх. №0250022-137-0003608/12.06.2025 г., потвърдено с Решение №ПИ-231/17.07.2025 г., което решение е оспорено от жалбоподателя пред Административен съд - София град (АССГ) и е образувано административно дело № 8198/2025 г. В тази връзка, моли съда да отмени оспореното решение и потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание, жалбоподателят „Прагматика консулт“ ЕООД се представлява от законния му представител – управителя К. К., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски в размер на заплатената държавна такса.

Ответникът по касационната жалба - Директорът на ТД на НАП С., представляван от юрисконсулт К., оспорва жалбата в представен по делото писмен отговор. Тази теза застъпва и в откритото съдебно заседание и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Срещу „Прагматика консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело №22150034053/2015 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С170022-022-0039194/06.07.2017 г. на основание чл.200 от ДОПК и чл.202 ал.1 от ДОПК във връзка с чл.195 ал.1 -3 от ДОПК е наложен запор върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени на доверителни управление, находящи се в “ Българска банка за развитие“ ЕАД и „Обединена българска банка“ АД.

С ПНОМ с изх. №С220022-022-0022028/05.04.2022 г. е наложена възбрана върху недвижим имот, представляващ: търговски обект, магазин, находящ се в [населено място], област С.. [община], район „Л.“,[жк]- Първи микрорайон, в блок 006, вход „Е“ - партер, със застроена площ от 54.86 кв. м. квадратни метра, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж, придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 82, том 1. рег. № 1309, дело №79 от 2007 г., вписан в служба по вписванията с вх. Рег. № 3815/05.02.2907; Акт № 100. ТОМ VHI, дело 1964 с данъчна оценка 37 140,50 лв. В. е заведена в Агенция по вписванията - Служба по вписванията [населено място] с вх. рег. №23327/07.04.2022 г., акт. № 292, том V, дело №17351/2022 г. и вписана по имотна партида № 780471. ПНОМ е връчено на жалбоподателя на 08.04.2022 г., видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път.

По изпълнителното дело е постъпила молба – възражение за погасяване по давност с вх. №С250022-000-0332896/09.06.2025 г. от „Прагматика консулт“ ЕООД на публични задължения, с изпълнително основание – декларации по ЗДДС, данъчни декларации по ЗКПО, декларации – образец 6/ УПФ за различни данъчни периоди от месец януари 2015 г. до месец 11.2019 г.

С разпореждане изх. №С250022-137-0003608/12.06.2025 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., молбата за погасяване по давност е оставена без уважение и е отказано да бъдат погасени по давност вземания на длъжника „Прагматика консулт“. Разпореждането е оспорено с жалба с вх. № Ж-22-665/27.06.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПИ -231/17.07.2025 г. е оставил жалбата без уважение и е потвърдил Разпореждане изх. №С250022-137-0003608/12.06.2025 г. на публичен изпълнител. Решението е обжалвано по съдебен ред.

С Решение № 35753/30.10.2025г. по адм. дело №8198/2025 г. по описа на АССГ, първо отделение, 69 състав/ окончателно, съгласно чл. 268, ал.2 от ДОПК/ АССГ е отменил по жалба на „Прагматика консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4, Решение № ПИ-231 от 17.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., както и потвърдените с него Разпореждане с изх. №С250022-137-0003608 от 12.06.2025 г., Разпореждане с изх. №С250022-125-0195838 от 12.06.2025 г. и Разпореждане с изх. №С250022-125-0195839 от 12.06.2025 г., издадени от А. Д. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при

ТД на НАП С.; Върнал е преписката на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] за ново произнасяне по молба за погасяване по давност с вх. №0250022-000-0332896 от 09.06.2025 г. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението. АССГ е посочил, че нито публичният изпълнител в разпореждането си за отказ, нито ответникът в решението си, правилно е възприел правно значимите за изтичането на давността факти и обстоятелства и съответно е достигнал до необоснован извод, че към момента на подаване от жалбоподателя на възражението за изтекла давност, поради спирането ѝ не е изтекъл давностен срок за нито едно от задълженията, което обуславя материална незаконосъобразност на оспорените актове. Приел е, че следва да се изясни с какви действия е образувано изпълнителното производство и дали е връчена покана за доброволно изпълнение на длъжника, съответно дали това е станало преди или след издаване на процесните ПНОМ, за да се прецени дали те имат спиращ или прекъсващ давността ефект. Именно в зависимост от тази преценка следва да се изложат изводи по приложението на чл.171 и чл.172 от ДОПК, но не общо, както е било посочено в разпореждането /от т. 1 до т. 4, т. 27, от т. 30 до т. 31, т. 33, от т. 45 до т. 47, от т. 49 до т. 51, т. 63, т. 65, т. 73, от т. 77 до т. 79, от т. 92 до т. 94, т. 101 и т. 117/, а при изписване на основанието и периода на съответното публично задължение.

След цитираните разпореждания, в хода на изпълнителното производство са издадени още две разпореждания за разпределение на постъпили суми:

С Разпореждане с изх. №С250022-125-0195S38/12.06.2025 г. във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г. на основание чл. 219 във връзка с чл. 240 от ДОПК публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 2 500.00 лв.. постъпило на 11.06.2025 г., като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец № 6 за периоди през 2018 г.. начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки-декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2015 г.. начислени лихви за корпоративен данък по Данъчна декларация по ЗКПО за периоди през 2014 г. Същото е обжалвано по надлежния ред с входящ номер на жалбата № Ж- 22-666/27.06.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С Разпореждане с изх. №С250022-125-0195839/12.06.2025 г. във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г. на основание чл. 219 във връзка с чл. 240 от ДОПК публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 4 000,00 лв.. постъпило на 11.06.2025 г.. като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по декларации образец №6 за периоди през 2018 г. и 2019 г.. начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки-декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2015 г. и 2016 г.. начислени лихви за корпоративен данък по Данъчна декларация по ЗКПО за периоди през 2015 г. и е обжалвано с жалба с вх. №Ж-22-666/27.06.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С Разпореждане с изх. №0250022-125-0249653/25.07.2025 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 1 500,00 лв., постъпило на 23.07.2025 г., като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец №6 за периоди през 2019 г., начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки-декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2016 г. и начислени лихви за корпоративен данък по Данъчна декларация по ЗКПО за период през 2015 г.

С Разпореждане с изх. №0250022-125-0255061/30.07.2025 г. е разпределено плащане в размер на 1 800,00 лв., постъпило на 29.07.2025 г., като със същото са погасени публични задължения,

представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по Декларации образец №6 за периоди през 2019 г. и начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки- декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2016 г. и 2017 г.

С Разпореждане с изх. №0250022-125-0294515/29.08.2025 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С. е разпределил плащането в размер на 3 300.00 лв., постъпило на 29.08.2025 г. като със същото са погасени публични задължения, представляващи начислени лихви за задължителни осигурителни вноски по декларации образец №6 за периоди през 2019 г.. начислена лихва за задължения за данък върху добавената стойност по справки-декларации по Закона за данък върху добавената стойност за периоди през 2017 г. Разпореждането е връчено на задълженото лице на Разпореждане с изх. №0250022-125-0294515/29.08.2025 г на публичния изпълнител е оспорено пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПИ -334/07.10.2025 г. е оставил жалбата на „Прагматика консулт“ ЕООД без уважение и е потвърдил цитираното разпореждане. Именно Решение № ПИ -334/07.10.2025 г. на директора на ТД на НАП С. е предмет на оспорване по настоящото съдебно производство.

По делото са приети приложените по административната преписка писмени доказателства, както и влязло в сила Решение № 35753/30.10.2025 г. по адм. дело 8198/2025 г. по описа на АССГ , 69 състав. Допълнително са представени от ответника писмени доказателства, свързани с компетентността на органа, издал оспореното решение, както и такива от жалбоподателя – съобщение за доброволно изпълнение по изпълнителното дело, връчено му на 03.06.2015 г.

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав, след като обсъди доводите на стрните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя чрез връчването му по електронен път на 15.10.2025 г. по /лист 11 от делото/ Жалбата е подадена до АССГ на 22.10.2025 г. /лист 6 от делото/ т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението на Директора на ТД на НАП С. в случая е издадено в рамките на законоустановената компетентност на органа по място, по материя и по степен. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК, Директорът на ТД на НАП С., като компетентна териториална дирекция, в съответствие с правомощията си се е произнесъл с решение по оспореното пред него Разпореждане. Актът е подписан при условията на заместване от Ц. М. С. –заместник директор оправомощена да изпълнява правомощията на директор при едновременното отсъствие на директора Х. М. и на зам. директора С. П. съгласно представена Заповед № ЗЦУ –ОПР -22/17.10.2024 г. на изпълнителния директор на НАП. Представени са писмени доказателства за причините за едновременно отсъствие на директора на ТД на НАП С. –Заповед № ЗКС-30-2399/29.09.2025 г. на главния секретар на НАП / лист 95 от делото/ и за отсъствието на заместник директора на ТД на НАП С. - Заповед № РД-03-1764/02.10.2025 г. на Директора на ТД на НАП С. / лист 96 от делото/ С оглед на представените писмени доказателства, съдът констатира, че актът е издаден от компетентен орган при условията на заместване и при спазване на правилата на чл.10 от ЗНАП. Разпореждането, потвърдено с оспореното решение, също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП С. по образувано изпълнително производство.

Административният акт е издаден в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите реквизити и формално съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение, но решението е постановено и в противоречие с материалния закон.

Безспорно е, че по отношение на жалбоподателя има образувано изпълнително производство за публични вземания въз основа на годни изпълнителни основания.

Безспорно е и, че по изпълнителното дело е получено съобщение за доброволно изпълнение от жалбоподателя на 03.06.2015 г.

Не се спори и относно наложените с постановления на публичния изпълнител обезпечителни мерки – запор и възбрана.

В конкретния случай, изложените правни изводи на директора на ТД на НАП С. са принципно верни, но същият е пренебрегнал факта, че от жалбоподателя е направено възражение за изтекла погасителна давност по голяма част от публичните вземания на държавата, по което възражение липсва произнасяне с влязъл в сила акт.

За да бъде извършена обективна преценка от директора на ТД на НАП С., относно законосъобразността на оспореното пред него разпореждане изх. № С250022-125-0294515/29.08.2025г и приложение на нормата на чл.219 от ДОПК, касателно реда за събиране на публични вземания, постъпване на суми и тяхното разпределение несъмнено следва да бъде взето отношение, относно направеното възражение от длъжника за изтекла погасителна давност на част от публичните вземания.

Позоваването на изтекла погасителна давност е средство за защита и може да бъде заявено от длъжника във всяка фаза на административното или съдебно-административното производство и съответният компетентен орган в зависимост от положението, в което се намира производството, е длъжен да се произнесе по него. В това отношение Директорът на ТД на НАП е дължал обоснован отговор дали и респективно кои точно от задълженията за лихва, за които с Разпореждане с изх. №С250022-125-0294515/29.08.2025г. публичният изпълнител е разпределил постъпили суми по изпълнително дело №22150034053/2015 г., са погасени по давност, или не са погасени по давност и защо, като разгледа поотделно всяко едно от задълженията.

Мотивите на решението са сведени до цитиране на текста на разпоредбите на чл.169 ал.2 т.1, чл.219 ал.1 и чл.222 от ДОПК, без да бъде даден отговор на основния въпрос – погасени ли са по давност публичните вземания посочени в процесното разпореждане, кога започва да тече по отношение на тях давността, има ли законови основания за спиране или за прекъсване на давността.

Тъкмо обратното, както е констатирано и в оспорения акт въпросът относно изтеклата погасителна давност е висящ. Т.е. преценката дали подробно описаните в процесното разпореждане публични задължения са погасени по давност или не са погасени е нерешен към момента на произнасяне. В този смисъл, преценката за разпределение на постъпилите суми по изпълнителното дело е извършена преждевременно, като с тях са погасени задължения, по отношение на които от длъжника е направено възражение за изтекла давност и по същото няма влязъл в сила административен акт.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени. Преписката следва да се върне за ново произнасяне на публичния изпълнител в ТД на НАП С., като при новото произнасяне следва да се отговори на направените от жалбоподателя оплаквания и възражения за изтекла погасителна давност, като се изложат подробни и съдържателни мотиви, кореспондиращи с конкретно установената фактическа обстановка, въз основа на събрани релевантни доказателства.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за държавна такса в размер на 25,56 евро с е явява основателна.

Така мотивиран и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 61-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Прагматика Консулт“ ЕООД,[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет.4, чрез управителя К. В. К., Решение № ПИ-334/07.10.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., както и потвърденото с него Разпореждане с изх.№ С250022-125-0294515/29.08.2025 г , издадено от публичен изпълнител А. Д. в ТД на НАП С..

ВРЪЩА преписката на публичен изпълнител в ТД на НАП С. за ново произнасяне съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Прагматика Консулт“ ЕООД, [ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет.4, сума в размер на 25,56 евро, представляваща сторени по делото разноски.

Решението е окончателно.

Съдия: